

El tècnic dels mil títols

► L'argentí Carlos Bianchi és cada cop més un dels futuribles tècnics del Barça

► Ha triomfat amb el Vélez Sarsfield i el Boca Júniers i ara vol saltar a Europa

► Es defineix com un home banal, té poc a veure amb Menotti i busca el tracte humà

DAVID COLOMER
Barcelona

Joan Gaspart sempre fa l'orni quan es treu el nom de Carlos Bianchi. «No sé qui és aquest home», acostuma a dir, alhora que recalca la seva confiança en Rexach, però el nom del preparador argentí continua expandint-se. Bianchi ha pescat tot el peix gros que es podia pescar des de Sud-amèrica: la lliga argentina, la copa Libertadores i la copa Intercontinental.

És un individu de 52 anys amb una pinta entre el clàssic psicoanalista argentí i el dramaturg que un dia va ser comunista, però també és sens dubte un entrenador ca-

pacitat i victoriós. I ara Europa és la seva obsessió, sobretot per l'espina que té clavada quan recorda els deu mesos que va durar a la Roma. Ara marxa Bianchi de Boca i darrere seu ho farà Riquelme. Els

tornarà a unir el destí?

Bianchi no tan sols va triomfar a la Bombonera. Va ser durant els seus tres anys i mig a la banqueta de Vélez Sarsfield quan es va començar a acostumar a aixecar copes i més copes. Aquell Vélez de primers dels noranta va fer història i es va posar al nivell del Boca i el River Plate amb tres campionats argentins,

una Libertadores, una Intercontinental i una Interamericana. Precisament, Bianchi havia destacat com a davanter de l'equip de Liniers, amb el qual es va acabar retirant el 1984 després d'acumular més de 80 punts de cosits a les cames, productes inesborrables d'una època en que les proteccions de tibia eren encara de canya.

Com Helenio Herrera, Bianchi va ser un afrancesat com a futbolista. Va jugar amb l'Stade Reims, el PSG i l'Estrasburg. Era un rematador sense escrúpols, un *killer*. Amb 385 gols, és el vuitè millor definidor d'àrea de la història.

No és Menotti. L'últim referent de tècnic argentí que té el Barça és César Luis Menotti i aquells entrenaments seus a l'horabaixa. Primer de tot, Bianchi té poc a veure amb Menotti el campió del

món, Menotti el filòsof, Menotti el de les inacabables converses nicotinoses. Ell és fill d'un quiosquer de Villa Real, es considera un home banal. Vintria a ser el mateix que Rexach, però amb conviccions fermes. A més, no acostuma a dormir mai més de cinc hores. Els que han estat a les seves ordres coincideixen en què es tracta d'un tècnic que imposa la seva autoritat sense xisclar.

Bianchi tampoc no és un gran tècnic. Amb el Boca alineava una defensa de quatre, un migcamp bregador amb un pivot, dos interiors de llarg recorregut, un 10 (Riquelme) acompanyat per un mitjapunta recuperador i un home d'àrea a davant. De vegades, pot optar per jugar amb dos davanterers i plantejar un 4-3-1-2, amb una orientació de joc basada en el sacrifici i concedint la pilota als que saben què fer-ne.

EUROPA

► Va entrenar la Roma deu mesos i tornar a Europa per triomfar és la seva obsessió

GOLEJADOR

► Com a jugador va ser el vuitè millor goleador del món de tota la història

TÍTOLS

► Ha conquerit ja cinc lligues, dues Libertadores i dues copes Intercontinentals

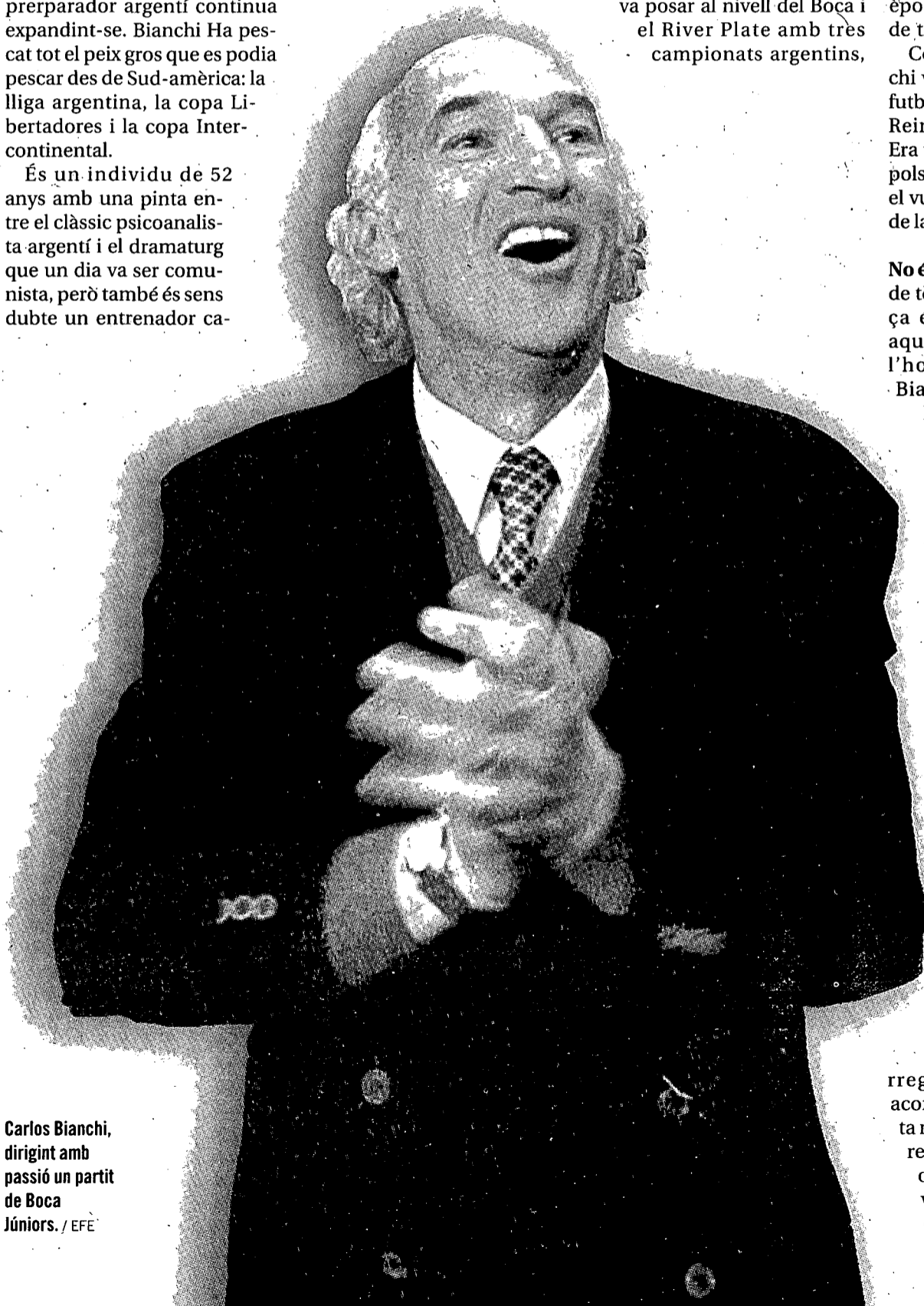
ESTIL

► El seu joc es basa en l'ordre i dona la pilota als que saben què fer-ne

LA FITXA DE BIANCHI

► Historial com a entrenador
84-88 Stade Reims
89-90 Niça
91-92 Paris Football Club (3a div.)
93-97 Vélez (guanya el Clausura 93 i 96 i l'Apertura 95, la copa Libertadores 94, la Interamericana 96 i la Intercontinental 94)
97-98 Roma
98-2001 Boca Júniers (Apertura 98, Clausura 99, Libertadores 2000 i 2001, Intercontinental 2000)

Rècord de 40 partits d'imbatibilitat a la lliga argentina (Boca).

Carlos Bianchi, dirigint amb passió un partit de Boca Júniers. / EFE